

списание на бъл. книжно дружество. Ако ли монографията е написана за получаване на каква-годѣ учена степенъ (като магистръ или докторъ), тя се казва *диссертация*. Таквазъ е напр. интересната за насъ статья на г. Т. С. Бурмова: (*) *За началото и распространението на християнската впра между Българитѣ* (гл. пакъ Б. книжигод. I, бр. 9 и слѣд.); еще и *Кратко начертание за независимостта на църковната българска Иерархія*, отъ Архимандрита Наѳанайла (тамъ Ар. Б-дана), подобно въ Б. книжигод. I, II и III.

Сѣка монография а слѣдов. и Диссертация трѣба да представя собствения погледъ на автора върху избранныя отъ него предмѣтъ, или — по-дълбоко неже у неговытъ предшественицы издырване на сѣщия предмѣтъ.

Разборътъ на произведеніето на искусствата, като Живопись, Ваяніе, Музыка, Словесность, съ цѣль да покаже достоинството и недостаткытъ на туй произведение, казва се *критика*; тѣй има критика за *Рафаеловата Мадонна*, отъ Жуковского; *За съчиненията на Пушкина*, отъ Гоголя и пр. (в. I часть на Бъл. Рус. Христоматія отъ Галахова). Критиката трѣба да разгледва произведеніето отъ двѣ страни: отъ художествена или *естетическа*, като се основава на тѣзи понятія за искусството каквыто сѣ господствували во времето когато са е поевило произведеніето; и отъ *историческа* страна, като се основава на онуй значеніе, каквото имало произведеніето въ съвременното нему общество. — Ный, като нѣмамы еще произведениа отъ нѣкои ис-

(*) За дължность считамы да забѣлѣжимъ, че тѣзи статья на учения нашъ съотечественникъ напечатана е съ много и много типографически погрѣшки, и туй, види се, отъ недостойнството или невниманието на съвременнытъ ни словослагатели.